

Твоя залікова книжка

Іван Іванюк навчається на 3-му курсі енергетичного факультету. Погортаймо його залікову книжку. В ній — самі п'ятірки. Вона є яскравим свідченням надзвичайної працьовитості, високої свідомості, самовідданості майбутнього спеціаліста. Іван — лєнінський стипєндіат, голова профбюро факультету. За яку б справу не брався юнак, яке б доручення йому не давали, він усе виконує із завзяттям, ініціативою, бездоганно.

Коротка здавалося б, студентська пора, а слід вона залишає на все життя. Надбане за час навчання у вузі — то благодатний скарб, який завжди в пригоді спеціалісту. І чим вагоміший багаж його знань, культури, громадських навиків, тим упевніше крокує він по життю.

В нашому інституті навчаються і працюють тисячі юнаків і дівчат. Чимало з них ще на перших курсах зарекомендували себе пристрасними поборниками радянської науки. Наслідуючи приклад старших поколінь, комуністів, спеціалістів народногосподарського виробництва, яких готує інститут, вони високо несуть прапор вищої радянської школи і новаторства. З стін ВПІ випущено тисячі висококваліфікованих фахівців різних галузей виробництва, які своєю працею вносять посильний вклад у виконання грандіозних планів комуністичного будівництва.

Дорога у вищу школу у нас відкрита всім. Але це не значить, що вступити на неї молода людина може, не доклавши ніяких зусиль. Глибокі знання — своєрідна «перепустка» до вузу. Вони ж — і головна мета навчання студента. Людина, яка добре вчиться, як правило, потім і добре працює. Адже вироблена у вузі звичка сумлінно опановувати все, чого навчають майбутнього спеціаліста, стає звичкою, насуною потребою і надалі, в самостійному трудовому житті, вивувати свою роботу тільки з високою оцінкою, з повною віддачею знань і вмінь. Отже, оцінка в заліковій книжці студента — не просто його особиста справа, а показник того, як він виконує свій суспільний обов'язок. Обов'язок досконало опанувати свій фах, стати загартованим політичним бійцем, прийняти від старших естафету комуністичного творення.

Саме так розуміє своє покликання переважна частина вихованців нашого вузу — вони сумлінно вчать, беруть активу участь у громадсько-політичній роботі, неупинно розширюють свій кругозір, поглиблюють духовну культуру. На виховання такого свідомого ставлення студентів до своїх обов'язків спрямовані зусилля деканатів, партійної, комсомольської і профспілкової організацій.

Працювати без відстаючих — цей девіз багатьох трудових колективів повинен знайти постійну прописку і в нашому інституті. Адже навчання — теж праця. І наша держава, наш народ з повним правом чекають, що вона буде високоєфективною, наснажливою і принесе добру віддачу.

Хай в третьому році одинадцятій п'ятирічці кожен студент подбає про те, докладе всіх зусиль, щоб своїм сумлінним навчанням, активною участю в суспільному житті примножувати славі традиції нашої радянської вищої школи.

СЕСІЯ

СЕСІЯ

Чудова зима пора! Сріблястий іній на деревах, збігаюча в далечині лижня, перемети, дзвінка крига кованок... Та все це поки що забуто, залишено. Розпочалась зимова сесія. В ці дні часу для розваг у студентів обмаль. Скільки підручників треба переглянути, гори конспектів перечитати. Турботи, студентські турботи.

Урочисті, радісні і трошки схвилювані збираються вони в читальних залах бібліотек, в аудиторіях, лабораторіях або просто в коридорах і вестибюлях інституту, щоб ще раз згадати пройдений матеріал, одержати потрібну консультацію, підтримати один одного.

Особливо хвилюються в ці дні першокурсники. Здається, так швидко промайнув перший семестр. Інститут, звичайно, не школа. І хоча більшість з них вже звикли до нових умов і вимог, навчилися працювати самостійно, перша сесія — все ж таки перша!

Світлана Вишенська — не новачок в інституті. Вона третьокурсниця. Навчається дівчина на машинобудівному факультеті. В її заліковій книжці — одні п'ятірки і четвірки. В ці дні більшість вільного часу Світлана проводить в читальному залі бібліотеки. Вона влевнена, що й нинішню сесію складе на «відмінно».

На фото зправа: С. Вишенська.

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 1 (81)

Виходить раз на тиждень.

П'ятниця, 7 січня 1983 року.

Ціна 1 коп.

АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

ПРОБЛЕМНЕ НАВЧАННЯ—МОДА ЧИ НЕОБХІДНІСТЬ?

Науково-технічна революція і разом з нею все зростаючий потік наукової інформації вимагають інтенсифікації усього навчального процесу.

Як і на багатьох кафедрах інституту, на кафедрі політекономії за останні роки чимало зроблено для інтенсифікації навчального процесу. Постійно застосовуються технічні засоби, програмований контроль знань студентів, та особливо важливого значення набуває вдосконалення методики проблемного читання лекцій і проведення семінарських занять.

У вивченні політекономії методика проблемного навчання давно знайшла своє застосування. Сам характер цього предмету вимагає від лектора такої постановки питання перед аудиторією, щоб наукові проблеми розкривалися студентам за допомогою довідного матеріалу. Тому для досвідчених викладачів нашої кафедри сам проблемний метод навчання далеко не новий. Сьогодні кафедра працює над поглибленням методик

проблемного навчання і більш повного використання можливостей його застосування при формуванні наукового комуністичного світогляду студентів. Разом з тим, хотілось би відзначити, що проблемне навчання відносно політекономії має свою специфіку. Адже це не просто економічна наука, а перш за все, ідеологічна область знань, тому проблемні ситуації повинні бути соціально зорієнтовані. А це значить, що будь-яка поставлена перед аудиторією проблема повинна розкривати, перш за все, соціальні переваги нашого суспільства, переконувати молодих в вірності марксистсько-ленінського вчення і торжества комунізму. Досвід переконує, що найкращого результату в цій справі можна домогтися завдяки правильному висвітленню найбільш гострих і злободенних питань соціально-економічного розвитку як капіталізму, так і соціалізму. Це концентрує увагу аудиторії і робить виклад матеріалу дохідливим. Таким чином студенти не лише запам'ятовують факти, а проникають в саму суть методології економічної теорії.

Перед кафедрою зараз стоїть завдання відібрати з кожної теми курсу проблемні ситуації, сформулювати логіку їх розкриття і кінцеві висновки. Робота ця для нас важлива ще й тому, що на кафедрі працює багато молодих викладачів, яким необхідно вдосконалювати методику і поглиблення теоретичних знань.

Вирішальним моментом впровадження проблемного навчання є відповідна підготовка слухачів. У нас щороку повторюється одна й та ж ситуація. Починаючи роботу з третім кур-

сом, ми стикаємося з тим, що далеко не всі студенти вміють конспектувати лекції. Вони вимагають від нас диктування. А диктування і творча робота студента на лекції — несумісні. Мабуть, варто більш сміливіше запроваджувати проблемне навчання і на молодших курсах, не вважати, що це, мовляв, справа лише тих викладачів, які мають діло із старшокурниками.

Читаючи студентам лекції з політекономії, ми повинні навчити їх правильно вибирати шляхи вирішення сьогоденних економічних проблем, використовуючи при цьому запас знань з теорії марксизму-ленізму. Питання ці вирішуються не однаково навіть в групах одного лекційного потоку, не кажучи вже про різні потоки. Активні методи приваблюють до роботи в першу чергу найбільш підготовлених студентів. Тому розроблена і прочитана проблемна лекція для більш підготовленої аудиторії приносить користь і, навпаки, там, де студенти недостатньо підготовлені — вони не розуміють, а значить, і не засвоюють викладеного їм матеріалу. Так трапилось, зокрема, на третьому курсі двох різних факультетів однієї спеціальності.

Викладач підготував проблемну лекцію на тему: «Відтворення суспільного капіталу». Так ось, якщо студенти потоку ПЕ-80 активно працювали, приймали участь у вирішенні проблемних ситуацій разом з викладачем, вони й добре засвоїли матеріал. На потоці ж ПМ-80 студенти навіть не встигали записувати запропонований їм матеріал.

Мабуть, такі лекції варто читати для більш підготовленої аудиторії.

Виходячи зі всього сказаного вище, ми бачимо,

що впровадження методів проблемного навчання є першочерговою необхідністю. Зі всього величезного потоку інформації ми повинні навчати студентів відбирати найголовніше, правильно орієнтуватись в соціально-економічних питаннях, які сьогодні висуват перед нами життя. І тут дрібниць не може бути.

В однаковій мірі повинні бути підготовлені і викладачі, і студенти та й аудиторія для занять. У нас же трапляються випадки, коли політекономію соціалізму для четвертого курсу читають в спеціальній аудиторії по політекономії капіталізму, а студенти третього курсу, які вивчають політекономію капіталізму, слухають лекції з цієї теми в аудиторії по атеїзму. Аудиторія повинна мати відповідне оформлення, можливість для використання сучасних технічних засобів навчання.

Хоча ми маємо достатню кількість ІЗН, для курсу політекономії найбільш ефективною є замкнута система навчального телебачення. Плакати і слайди поновлювати щорічно неможливо, а показувати старі — значить даремно гаяти час. За допомогою же замкнутої системи телебачення викладач має можливість демонструвати найновіший матеріал на кожній лекції. Для курсу політекономії ця проблема стоїть, мабуть, гостріше, ніж для інших дисциплін.

Хочеться вірити, що впровадження прогресивних методів навчання стане крайім необхідним і для наших організаторів навчального процесу. Тільки допомагаючи один одному, вирішувати одне спільне завдання, ми зможемо добитися запланованих результатів.

В. АРАПОВА, доцент кафедри політекономії.

СЕСІЯ...

Студентський телетайп

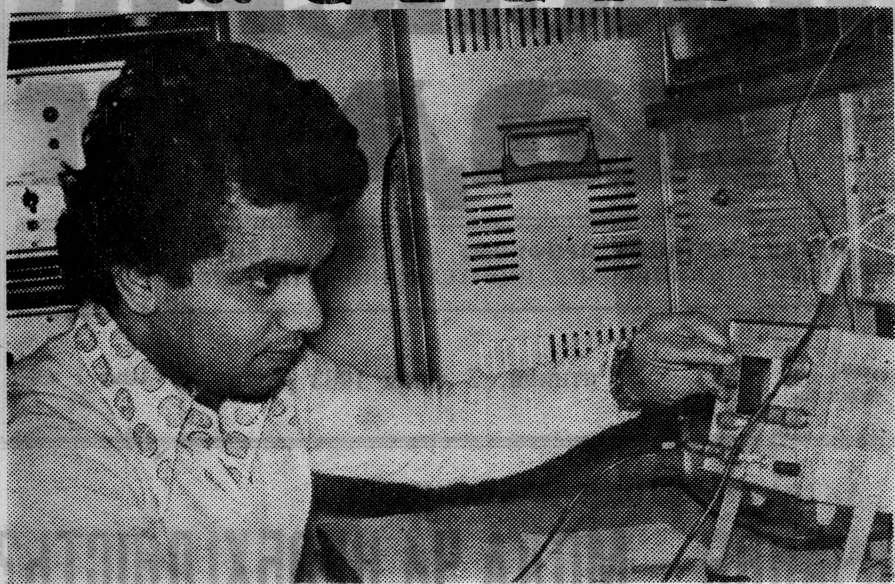
12 студентів третьої групи четвертого курсу факультету автоматики і обчислювальної техніки склали перший екзамєн на «відмінно».

Блискучі знання з розрахунку і проектування елементів електронно-обчислювальної машини показали Олена Архипова, староста групи Валентина Михальчук, комсорг Нєля Власенко та профорг Валєтина Зінчук. Решта, 10 студентів цієї групи, одержали добрі оцінки.

2654 студенти ВПІ приймають активну участь у науково-дослідній роботі. 153 із них працюють в інженерно-конструкторських бюро, що діють на інженерно-будівельному факультеті та багатьох кафедрах вузу.

Торік у Всесоюзному і рєспубліканському конкурсах 19 студентських робіт визнано кращими. Їх автори удостоєні медалей, дипломів та Почесних грамот Мінвузів СРСР, УРСР, ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ та Центральної ради науково-технічних товариств.

... СЕСІЯ

Про міцну студентську дружбу, про боротьбу народів світу за мир краще всіх, мабуть, розповіли 6 студенти Азії, Африки і Латинської Америки, які навчаються у ВІП. Та зараз і їм ніколи. Сесія є сесія. І готуватися до неї потрібно як слід.

Абдула Шихаб з Йемена добре усвідомлює обов'язки студента. Його країні вкрай необхідні висококваліфіковані спеціалісти. Тому й старається юнак. Навчається він на другому курсі радіотехнічного факультету. (верхній знімок).

Сергій і Віра Мамчурі здобувають вищу освіту на машинобудівному факультеті. Через кілька днів молоде подружжя підведе підсумки п'ятирічного навчання в інституті. А поки що радість на двох одна: Віра на відмінно склала перший державний екзамени. (фото зліва).

Державні екзамени — це дуже серйозно. То ж зачинемо двері аудиторії. Тихніше! Ідуть іспити!

ПОШУК МОЛОДИХ

Студенти енергетичного факультету активізують свою науково-дослідницьку роботу. Координує і направляє її створена на факультеті рада.

Вчені нашої країни докладають великих зусиль в справі економії енергії і створення нових її джерел. Ведуться, наприклад, роботи по введенню в дію на Рязанській ДРЕС магнітогідродинамічного генератора потужністю 500 тисяч кВт; в гірських районах Західної України в найближчі роки заплановано збудувати цілий каскад електричних станцій по перетворенню геотермальної енергії в електричну. На кінець п'ятирічки майже 30 проц. електричної енергії добуватиметься нетрадиційними способами. Посильну участь в цій великій справі беруть і молоді науковці нашого факультету. Так, наприклад, на обласній студентській науково-технічній конференції, що відбудеться в березні, студент 2-го курсу Ю. Чижик виступить з доповіддю на тему: «Сонячні електростанції з приміненням концентратора сонячної енергії типу плоскогранного кута». Він працює під керівництвом доцента Е. С. Смолинського. Студенти 3-го курсу В. Андрушак, А. Носач, С. Ковальчук та І. Ягельська виступлять з повідомленням «Утилізація низькотемпературного тепла» (науковий керівник — доцент Ю. К. Пінчук).

Значна частина студентів — енергетиків присвятить свої роботи проблемі електропостачання промислових підприємств, зокрема, поліпшенню якості електричної енергії. Ця актуальна тема — основний науковий напрям кафедри електропостачання.

Більше сотні наукових доповідей і повідомлень буде заслухано під час роботи конференції студентами нашого факультету. Велике значення для студентської молоді матиме цей форум. Адже саме тут формуються наукові характеристики і переконання, народжується істина. І все це ще більш важливо тому, що значна частина наших студентів розпочне свою інженерну діяльність в останні роки п'ятирічки. До цього часу рівень техніки значно підвищиться.

Наука і техніка, що розвиваються так стрімко, розв'язують все більш складні і сміливі завдання, їх успіх важко передбачити навіть на відносно невеликий строк. Отже, молодий радянський фахівець повинен бути готовим до роботи в цих нових умовах.

В. ІВАНКОВ,
зам. декана ЕФ по НДРС.
О. СВИРИДОВ,
студент 2-го курсу.

ПОЛІТІНФОРМАЦІЯ В СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ

У звітній доповіді ЦК КПРС XXVI з'їзду нашої партії сказано, що «Умови, в яких усі ми живемо і працюємо, останнім часом значно змінилися. Іншою стала радянська людина. Збагатилась її знання, підвищилась ерудиція, значно зросли духовні запити».

...З іншого боку, зросла активність пропагандистських засобів класового противника, посилюється його намагання справляти розкладаючий вплив на свідомість радянських людей». Це стосується і студентської молоді. А тому виникає необхідність постійно шукати нові, більш ефективні і дійові форми ідейно-виховної роботи серед студентів.

Одним з найважливіших напрямків ідейно-виховної роботи є політична інформація, яка сприяє формуванню у студентської молоді марксистсько-ленінського світогляду, активної життєвої позиції і норм комуністичної моралі, розвитку їх революційної, класової пильності. Головне

завдання політінформації полягає в тому, щоб глибше і дохідливо роз'яснити рішення XXVI з'їзду КПРС, суть внутрішньої і зовнішньої політики нашої партії.

Саме з цих міркувань і виходили ректорат, партком та його ідеологічна комісія, запроваджуючи на початку нинішнього навчального року 5-ти хвилинні політінформації перед початком занять. Їх мета — дати політичний огляд подій, що відбулися за останню добу. Досвід показує, що така форма політінформації прижилася в нашому колективі, показала свою життєву силу, знайшла схвалення серед студентів і викладачів. Про це свідчать їх численні відгуки, результати соціологічного опитування студентів першого курсу та контрольні відвідування політінформацій.

Разом з тим, це нововведення поставило і ряд невирішених поки-що проблем. Від участі в підготов-

ці і проведенні політінформацій самоусунулись студенти, і що особливо небажано, четвертих і п'ятих курсів, тобто майже вже сформовані інженери-керівники.

Друга не менш важлива проблема — «Як і кому проводити політінформації в період екзаменаційних сесій?» Не може стояти осторонь і таке питання, як участь керівних кадрів в проведенні політінформацій.

Отже, нова форма політінформації вимагає дальшого і постійного вдосконалення, пошуку шляхів і методів проведення політичних інформацій.

Цим далеко не повністю вичерпується коло проблем, що виникають. Тому чекаємо, шановні товариші викладачі і студенти, ваших пропозицій.

Б. ВАЛЬЧУК,
член ідеологічної комісії парткому, зав. кафедрою історії КПРС.

СЕСІЯ

Мелодії бентежний світ

Кілька штрихів до портрета молодого київського композитора Івана Карабиця лауреата премії Ленінського комсомолу.

Слухаючи твори цього композитора щорозу відчуваєш ясний і глибокий пульс його думки, різнобарвну емоційну палітру почуттів. Згадуються при цьому слова Олеса Гончара про те, що людям потрібне лише те слово художника, яке чарує, бентежить, здатне сколихнути і серце й розум. Саме так прагне говорити зі слухачем заслужений діяч мистецтв УРСР, лауреат Республіканської комсомольської премії імені М. Островського композитор Іван Карабиць. Його творчість — одна з помітних сторінок українського радянського музичного мистецтва.

— Коли я пишу, говорю композитор, — то постійно відчуваю хвилювання за художній результат своєї роботи і завжди себе запитую: чи відповідає мій твір духовним запитам людей, чи не буде слухач байдужим до моїх почуттів, думок, образів, які інколи так довго визрівають? Вимогливість до власної

творчості, прагнення постійно вдосконалювати майстерність стали запорукою успіхів композитора.

А почалося все з дитинства. Багатий світ чарівних звуків змалку заповнив дитяче серце, і хлопець вирішив присвятити своє життя пізнанню його. Звідти, з далекого тепер дитинства, прийшла любов до народної пісні і мистецтва, це вона привела тринадцятирічного юнака до Артемівського музичного училища.

Після закінчення фортепіанного відділу Іван Карабиць поступив до Київської консерваторії. Тут, у класі видатного радянського митця Б. Лятошинського, почалася для нього посправжньому наполеглива композиторська робота. Під керівництвом чудового майстра він засвоює основи композиційної техніки, переймається народною мелодією. Уже студентські роботи І. Карабиця позначені прагненням до масштабних образів, філософським осмисленням складних проблем сучасності, пошуком власного шляху в мистецтві.

Навчаючись в аспірантурі, в класі заслуженого ди-

яча мистецтв УРСР М. Скорика, молодий автор працює натхненно, з великим навантаженням. Копітка праця приносить творчі перемоги. Перша симфонія «П'ять пісень про Україну», якою І. Карабиць завершує навчання, привертає увагу критики й широких кіл музичної громадськості. У наступні роки композитор пише ряд різножанрових творів, серед яких великий успіх випав на долю концерту для хору, солістів і оркестру «Сад божественних песней», в якому автор, звертаючись до поезії визначного українського філософа-гуманіста XVII століття Григорія Сковороди, зумів повному осмислити фольклорні джерела XXVII — XVIII століть. За створення цієї симфонії та за цикл пісень на вірші Б. Олійника «На березі вічності» І. Карабицю присвоєно звання лауреата Республіканської комсомольської премії імені М. Островського.

Характерно, що І. Карабиць з однаковим успіхом працює в різних жанрах. «Сад божественных песней», «Заклинання вогню»

(слова Б. Олійника), «Земле моя по імені Донбас» (на вірші українських радянських поетів) — репрезентують кантатно-ораторіальний жанр його творчості. Він автор трьох симфоній, двох фортепіанних концертів, які постійно звучать у виконанні провідних колективів і солістів республіки. Багато працює композитор і в камерних жанрах. У них чи не найбільше відчувається його потяг до поетичного відображення світу. Так, концертний дивертисмент для шести виконавців відзначається пластичністю форми м'яким, сповненим вокального дирижування забарвленням, що робить його зручним для виконавців. Прагненням обійняти найширшу гаму почуттів, умінням проникнути в навколишню дійсність характеризується фортепіанний цикл з 24 прелюдій.

Нині у автора багато нових ідей, художніх задумів, над втіленням яких він наполегливо працює. Віриться, що вже незабаром з'являться нові високохудожні твори.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА